KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) 2018/2035,

18. oktoober 2018,

millega täpsustatakse Põhjamerel teatavate põhjalähedaste liikide püügi suhtes kehtiva lossimiskohustuse täitmise üksikasjad ajavahemikus 2019–2021

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2018. aasta määrust (EL) 2018/973, millega kehtestatakse Põhjamere põhjalähedaste kalavarude ja nende varude püügi mitmeaastane kava, täpsustatakse Põhjamerel kehtiva lossimiskohustuse täitmise üksikasjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 676/2007 ja (EÜ) nr 1342/2008, ([1]) eriti selle artiklit 11,

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1380/2013 ([2]) eesmärk on kaotada järk-järgult tagasiheide kogu liidu kalanduses, kehtestades selliste liikide püügi lossimise kohustuse, mille suhtes kohaldatakse püügi piirnorme.

(2) Euroopa Parlamendi ja komisjoni määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 9 on sätestatud asjaomases geograafilises piirkonnas teatavate liikide püügi suhtes kohaldatavaid kaitsemeetmeid sisaldavate mitmeaastaste kavade vastuvõtmine.

(3) Sellistes mitmeaastastes kavades täpsustatakse lossimiskohustuse täitmise üksikasjad ning võidakse anda komisjonile õigus täpsustada neid üksikasju liikmesriikide välja töötatud ühiste soovituste alusel.

(4) Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikega 6 antakse komisjonile õigus täita mitmeaastase kava puudumisel lossimiskohustust tagasiheitekavade kaudu, mis põhinevad liikmesriikide välja töötatud ühistel soovitustel.

(5) Belgial, Taanil, Prantsusmaal, Saksamaal, Madalmaadel, Rootsil ja Ühendkuningriigil on otsene huvi Põhjamere kalavarude majandamiseks. Pärast Põhjamere nõuandekomisjoniga konsulteerimist esitasid need liikmesriigid 31. mail 2017 komisjonile ühise soovituse, milles käsitletakse tagasiheitekava põhjalähedase püügi puhul Põhjameres. Kõnealuse ühise soovituse alusel kehtestati komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2018/45 ([3]) tagasiheitekava, mida kohaldatakse 2018. aastal asjaomase püügi suhtes.

(6) Euroopa Parlament ja nõukogu võtsid 4. juulil 2018 vastu määruse (EL) 2018/973, millega kehtestatakse Põhjamere põhjalähedaste kalavarude ja nende püügi mitmeaastane kava. Kõnealuse määruse artikliga 11 antakse komisjonile õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, milles täpsustatakse lossimiskohustuse üksikasju liikmesriikide välja töötatud ühiste soovituste alusel.

(7) Pärast Põhjamere nõuandekomisjoniga ja pelaagiliste varude nõuandekomisjoniga konsulteerimist esitasid Belgia, Taani, Prantsusmaa, Saksamaa, Madalmaad, Rootsi ja Ühendkuningriik 30. mail 2018 komisjonile uue ühise soovituse, mis käsitleb Põhjamere põhjalähedaste liikide suhtes kehtiva lossimiskohustuse täitmise üksikasju. Ühist soovitust muudeti 30. augustil 2018.

(8) Nagu on sätestatud määruses (EL) 2018/973, jaguneb Põhjameri ICESi 2a ja 3a rajooniks ja 4. alapiirkonnaks.

([1]) ELT L 179, 16.7.2018, lk 1.

([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).

([3]) Komisjoni 20. oktoobri 2017. aasta delegeeritud määrus (EL) 2018/45, millega kehtestatakse tagasiheitekava teatava põhjalähedase püügi puhul Põhjameres ja ICESi IIa rajooni liidu vetes 2018. aastaks (ELT L 7, 12.1.2018, lk 6).

(9) Asjaomased teadusasutused andsid teadusliku panuse, mille vaatas läbi kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) ([1]). 11. septembril 2018 toimus asjaomaste meetmete arutamiseks ekspertide töörühma koosolek, kus osalesid 28 liikmesriigi esindajad ja komisjon ning vaatlejana Euroopa Parlament.

(10) Mõnede kalavarude (nt atlandi merilest) puhul tegi STECF kindlaks, et isendite ellujäämismäär ei pruugi olla nii stabiilne kui teiste liikide puhul. Komisjon kaalus siiski selle erandi suhtelist mõju kalavarudele võrreldes mõjuga isendile ning võrdles seda vajadusega jätkata püügitegevust, et koguda andmeid STECFi märkuste arvessevõtmiseks. Komisjon peab juhtudel, kui surnult tagasi heidetavate kalade suhteline kogus on üsna väike, erandite ajutist lubamist pragmaatiliseks ja mõistlikuks lähenemisviisiks kalavarude majandamisele, kuna selle keelamine takistaks andmete kogumist, mis on tagasiheite nõuetekohaseks ja teadlikuks juhtimiseks hädavajalik, pidades silmas lossimiskohustuse täielikku jõustumist.

(11) Delegeeritud määrusega (EL) 2018/45 nähti ette ellujäämismääral põhinevad erandid kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksemate hariliku merikeele isendite traalpüügi suhtes ICESi 4c rajoonis, tuginedes tagasiheite ellujäämismäära teaduslikele tõenditele. Neid tõendeid hinnati varasematel aastatel ja STECF jõudis järeldusele, ([2]) et tõendid on piisavad. Uue ühise soovituse kohaselt tuleks erandi kohaldamist jätkata. STECF märkis, et uut teavet noorkala kasvualade kohta ei esitatud ([3]). Kuna noorkala kasvualasid ei ole praegu kindlaks tehtud, võib selle erandi lisada käesolevasse määrusesse, kuid liikmesriigid peavad kasvualade kindlakstegemisel kohe esitama asjaomase teabe.

(12) Delegeeritud määrusega (EL) 2018/45 nähti määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 4 punkti b kohaselt ette ellujäämismääral põhinev erand norra salehomaari lõkspüünistega püügi suhtes ICESi 2a ja 3a rajoonis ja 4. alapiirkonnas, tuginedes ellujäämismäära teaduslikele tõenditele. Neid tõendeid hinnati varasematel aastatel ja STECF jõudis järeldusele, ([4]) et tõendid on piisavad. Uue ühise soovituse kohaselt tuleks erandi kohaldamist jätkata. Kuna tingimused ei ole muutunud, tuleb see erand lisada käesolevasse määrusesse.

(13) Delegeeritud määrusega (EL) 2018/45 nähti ette ellujäämismääral põhinev erand norra salehomaari teatavate püügivahenditega püügi suhtes ICESi 4. alapiirkonnas tingimusel, et kasutatakse sortimisrestiga sortimisseadet. Erand oli piiratud talvekuudega ja teatavate ICESi funktsionaalsete üksustega. Uue ühise soovituse kohaselt tuleks selle erandi kohaldamist jätkata ja laiendada seda ICESi 2a ja 3a rajoonile. Liikmesriigid esitasid 2018. aastal ajakohastatud teaduslikud tõendid, näitamaks norra salehomaari ellujäämismäära spetsiaalse sortimisseadmega varustatud põhjatraalidega püügi korral, kui noodapära võrgusilm on suurem kui 80 mm või vähemalt 70 mm. Tõendid esitati STECFile, kes väljendas muret ([5]) seoses ellujäämismääraga Põhjamere lääneranniku ning sellega, kas need hinnangulised andmed esindavad kogu piirkonda. STECF märkis siiski, et täiendav teaduslik teave põhines usaldusväärsel lähenemisviisil ja valideerimistehnika kasutamine kalalaevastike laiemas kontekstis on mõistlik. Neil tingimustel võib erandit kohaldada kuni 31. detsembrini 2021, kuid otsest majandamishuvi omavad liikmesriigid peavad esitama andmed Põhjamere lääneranniku kalavarude kohta.

(14) Delegeeritud määrusega (EL) 2018/45 nähti ellujäämismäära teaduslikele tõenditele tuginedes ette ellujäämismääral põhinev erand selliste liikide lõkspüüniste ja mõrdadega kaaspüügi puhul, mille suhtes kohaldatakse püügi piirnorme. Neid tõendeid hinnati varasematel aastatel ja STECF jõudis järeldusele, ([6]) et olemasolevate andmete põhjal on vette tagasi lastud kalade suremus tõenäoliselt väike, kuigi tegelik püük kalapüügipiirkonnas on väheoluline. Kuna püük ei ole märkimisväärne ja asjaolud ei ole muutunud, võib erandi lisada käesolevasse määrusesse.

(15) Uues ühises soovituses tehakse ettepanek kohaldada ellujäämismääral põhinevat erandit atlandi merilesta nakkevõrkude ja abaratega püügi suhtes ICESi 3a rajoonis ja 4. alapiirkonnas. Liikmesriigid esitasid teaduslikud tõendid, näitamaks atlandi merilesta tagasiheite ellujäämismäära kõnealuses kalapüügipiirkonnas. Tõendid esitati STECFile, kes jõudis järeldusele, ([7]) et esitatud põhjendatud teave näitab märkimisväärselt kõrget ellujäämismäära. Seetõttu tuleks see erand lisada käesolevasse määrusesse.

([1]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf.
([2]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1099561/STECF+PLEN+15-02.pdf.
([3]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf.
([4]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1099561/STECF+PLEN+15-02.pdf.
([5]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf.
([6]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1780485/STECF+PLEN+17-02.pdf.
([7]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf.

(16) Uus ühine soovitus hõlmab ellujäämismääral põhinevat erandit atlandi merilesta põhjanoodaga püügi suhtes ICESi 3a rajoonis ja 4. alapiirkonnas. Liikmesriigid esitasid teaduslikud tõendid, näitamaks atlandi merilesta tagasiheite ellujäämismäära kõnealuses kalapüügipiirkonnas. Tõendid esitati STECFile, kes jõudis järeldusele, ([1]) et ellujäämismäära uuringu andmed on usaldusväärsed, kuigi ellujäämismäära suurendamiseks võiks kasutada täiendavaid tegureid, sest ellujäämismäär langeb märgatavalt, kui atlandi merilesta sortimisaeg on pikem kui 30 minutit. Seetõttu võib kõnealuse erandi lisada käesolevasse määrusesse.

(17) Uues ühises soovituses tehakse ettepanek kohaldada ellujäämismääral põhinevat erandit talvekuudel atlandi merilesta kaaspüügi suhtes lestaliste ja tursklaste traalpüügil ICESi 3a rajoonis ja 4. alapiirkonnas. Liikmesriigid esitasid teaduslikud tõendid, näitamaks atlandi merilesta tagasiheite ellujäämismäära kõnealuses kalapüügipiirkonnas. Tõendid esitati STECFile, kes jõudis järeldusele, ([2]) et toetava uuringu kohaselt vähenes ellujäämismäär suvekuudel, kui sortimisaeg oli pikem kui 60 minutit, ja seega õigustab atlandi merilesta madal ellujäämismäär suvel erandi kohaldamist talvekuudel. Seetõttu tuleks see erand lisada käesolevasse määrusesse.

(18) Uues ühises soovituses tehakse ettepanek kohaldada ellujäämismääral põhinevat erandit kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksemate atlandi merilesta isendite piimtraaliga püügi suhtes ICESi 4. alapiirkonnas ja 2a rajoonis. Liikmesriigid esitasid teaduslikud tõendid, näitamaks tagasiheite ellujäämismäära kõnealuses kalapüügipiirkonnas. Tõendid esitati STECFile, kes jõudis järeldusele, ([3]) et ellujäämismäära mõjutavad selles kalapüügipiirkonnas paljud tegurid ja see on väga muutuv. STECF oli ka arvamusel, et tagasiheite suhteliselt kõrget määra ja suhteliselt madalat ellujäämismäära arvesse võttes on tõenäoline, et märkimisväärne kogus vette tagasi lastud atlandi merilestast ei jää ellu. Nende andmete kogumiseks peab kalapüük jätkuma ja komisjon leiab seega, et erandit tuleks lubada, kuid liikmesriigid peaksid olema kohustatud esitama asjaomased andmed, et STECF saaks täielikult hinnata erandi põhjendatust ja komisjon saaks selle läbi vaadata. Neil tingimustel võib erandit kohaldada ajutiselt 31. detsembrini 2019. Otsese majandamishuviga liikmesriigid peavad esitama a) ellujäämismäära suurendamiseks välja töötatud tegevuskava, mida STECF hindab teaduslikult, ja b) aastaaruanded edusammude ning ellujäämisprogrammi muudatuste/kohanduste kohta.

(19) ICESi 2a ja 3a rajoonis ja 4. alapiirkonnas kõigi püügivahenditega püütavate railaste kohta ei ole üksikasjalikud teaduslikud tõendid kõigi erandist kasu saavate laevastikuosade ja nende kombinatsioonide puhul kättesaadavad. Mõne erandiga on ellujäämismäärad siiski üldjuhul stabiilsed, kuid üksikasju on vaja täpsustada. Nende andmete kogumiseks peab kalapüük jätkuma ja komisjon leiab seega, et erandit tuleks lubada, kuid liikmesriigid peaksid olema kohustatud esitama asjaomased andmed, et STECF saaks täielikult hinnata erandi põhjendatust ja komisjon saaks selle läbi vaadata. Otsese majandamishuviga liikmesriigid peavad esitama iga aasta 31. maiks a) ellujäämismäära suurendamiseks ja STECFi poolt kindlaks tehtud andmelünkade täitmiseks välja töötatud tegevuskava, mida STECF hindab kord aastas, ja b) aastaaruanded edusammude ning ellujäämisprogrammi muudatuste või kohanduste kohta.

(20) Railaste ellujäämismäära uurimisel selgus, et käguraide (*Leucoraja naevus*) ellujäämismäär on oluliselt madalam kui teistel liikidel, kusjuures kindel teaduslik arusaamine selle kohta puudub. Selle liigi väljajätmine erandist takistaks siiski kalapüüki ja täpsete andmete jätkuvat kogumist. Seepärast leiab komisjon, et kõnealust erandit võib lubada ainult üheks aastaks ning et kiiremas korras tuleks välja töötada uued uuringud ja tõhustatud ellujäämismeetmed ning esitada need STECFile hindamiseks võimalikult kiiresti enne 31. maid 2019.

(21) Delegeeritud määrus (EL) 2018/45 hõlmas vähese tähtsusega erandit seoses järgmise püügiga:

— hariliku merikeele püük abarate ja nakkevõrkudega ICESi 2a ja 3a rajoonis ja ICESi 4. alapiirkonnas;

— hariliku merikeele püük flaami paneeliga varustatud teatavate piimtraalidega ICESi 4. alapiirkonnas;

— hariliku merikeele, kilttursa, merlangi, tursa, põhjaatlandi süsika, atlandi merilesta, atlandi heeringa, norra tursiku, põhjaatlandi hõbekala ja põhjaputassuu kombineeritud püük teatavate põhjatraalidega ICESi 3a rajoonis;

([1]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf.
([2]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf.
([3]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf.

— hariliku merikeele, kilttursa, merlangi, tursa, põhjaatlandi süsika ja euroopa merluusi kombineeritud püük mõrdadega ICESi 3a rajoonis;

— merlangi püük teatavate põhjatraalidega ICESi 3a rajoonis;

— merlangi ja tursa püük põhjatraalidega ICESi 4c rajoonis.

(22) Liikmesriigid esitasid vähese tähtsusega erandi toetuseks tõendid. STECF ([1]) vaatas tõendid läbi ja jõudis järeldusele, ([2]) et liikmesriikide esitatud tõendid sisaldasid põhjendatud argumente selle kohta, et selektiivsust on keeruline täiendavalt suurendada või soovimatu püügi käitlemise kulud on ebaproportsionaalselt suured. Kuna tingimused ei ole muutunud, on asjakohane jätkata vähese tähtsusega erandite kohaldamist vastavalt uues ühises soovituses kavandatud protsendimäärale ja soovitatud muudatustele kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 5 punktiga c.

(23) Uue ühise soovituse kohaselt tuleks kehtestada vähese tähtsusega erand seoses järgmise püügiga:

— atlandi merilesta püük teatavate põhjatraalidega ICESi 4. alapiirkonnas;

— kõigi selliste liikide püük piimtraalidega ICESi 4b ja 4c rajoonis, mille suhtes kohaldatakse püügi piirnorme;

— merlangi ja tursa püük põhjatraalidega ICESi 4a ja 4b rajoonis;

— hariliku molva püük teatavate põhjatraalidega, mille võrgusilma suurus on 120 mm või rohkem, ning hariliku molva püük teatavate põhjatraalidega, mille võrgusilma suurus on vahemikus 100–119 mm, ICESi 4. alapiirkonnas;

— merlangi püük teatavate piimtraalidega ICESi 4. alapiirkonnas;

— stauriidi püük põhjatraalidega (OTB, OTT, PTB, TBB) ICESi 4. alapiirkonnas;

— hariliku makrelli püük põhjatraalidega (OTB, OTT, PTB, TBB) ICESi 4. alapiirkonnas.

(24) Liikmesriigid esitasid uute vähese tähtsusega erandite toetuseks teaduslikud tõendid selektiivsuse suurendamisel esinevate raskuste ja püügi käitlemise ebaproportsionaalselt suurte kulude kohta. STECF vaatas need tõendid läbi 2.–6. juulil 2018 toimunud täiskogul.

(25) Seoses erandiga, mis puudutab merlangi ja tursa püüki põhjatraalidega ICESi 4a ja 4b rajoonis, jõudis STECF järeldusele, et teatavate liikmesriikide asjaomased andmed puuduvad. Nende andmete kogumiseks peab kalapüük jätkuma ja komisjon leiab seega, et erandit peab lubama ajutiselt 31. detsembrini 2019, kuid liikmesriigid peaksid olema kohustatud esitama asjaomased andmed, et STECF saaks täielikult hinnata erandi põhjendatust ja komisjon saaks selle läbi vaadata. Asjaomased liikmesriigid peavad tegema täiendavaid katseid ja esitama teabe STECFile hindamiseks võimalikult kiiresti enne 31. maid 2019.

(26) STECF pidas liikmesriikide esitatud tõendite põhjal asjakohaseks kehtestada vähese tähtsusega erandid atlandi merilesta püügile teatavate põhjatraalidega ICESi 4. alapiirkonnas.

(27) STECF jõudis järeldusele, et vähese tähtsusega erandi lubamiseks põhjamere garneeli piimtraalidega püügi suhtes ICESi 4b ja 4c rajoonis esitati põhjendatud andmed.

(28) Vähese tähtsusega erandi kohta, mis puudutab hariliku molva püüki ICESi 4. alapiirkonnas teatavate põhjatraalidega, mille võrgusilma suurus on vahemikus 100–119 mm, leidis STECF, et selektiivsuse suurendamise mõju selles kalapüügipiirkonnas on raske kindlalt hinnata. STECF märkis, et teatavate liikmesriikide asjaomased andmed puuduvad. STECF tunnistas siiski, et asjaomases kalapüügipiirkonnas kasutatavad püügivahendid on juba selektiivsed ja et selektiivsuse suurendamine muudab kalapüügi ebamajanduslikuks. Nende andmete kogumiseks peab kalapüük jätkuma ja komisjon leiab seega, et erandit peab lubama ajutiselt 31. detsembrini 2019, kuid liikmesriigid peaksid olema kohustatud esitama asjaomased andmed, et STECF saaks täielikult hinnata erandi põhjendatust ja komisjon saaks selle läbi vaadata. Liikmesriigid peavad esitama a) andmed, mis näitavad, et selektiivsuse suurendamine asjaomastes kalapüügipiirkondades on väga keeruline, ning b) täiendava teabe teiste liikmesriikide püügi või nende kalalaevastike kohta, mis võivad samuti kalapüügipiirkondades tegutseda. Asjaomased liikmesriigid peavad tegema täiendavaid katseid ja esitama teabe STECFile hindamiseks võimalikult kiiresti enne 31. maid 2019.

([1]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1099561/STECF+PLEN+15-02.pdf.
([2]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf.

(29) Liikmesriikide esitatud tõendite põhjal ja STECFi järelduse kohaselt tuleb vähese tähtsusega erandit lubada hariliku molva püügi puhul ICESi 4. alapiirkonnas teatavate põhjatraalidega, mille võrgusilma suurus on 120 mm või üle selle.

(30) STECF märkis järeldustes, et vähese tähtsusega erandi kohta, mis puudutab merlangi püüki teatavate piimtraalidega ICESi 4. alapiirkonnas, esitati üksikasjalikku teavet. STECF osutas siiski merlangi püügil selektiivsuse suurendamise piirangutele ning märkis, et vähese tähtsusega erandi hindamisel kasutatav lähenemisviis võib piirata merlangi sortimist, sest kogu merlangi soovimatu püügi võib vette tagasi lasta. Neil tingimustel tuleks erandit kohaldada täheldatud tagasiheite (2 %) tasandil ja liikmesriigid peaksid olema kohustatud esitama asjaomased andmed, et STECF saaks täielikult hinnata erandi põhjendatust ja komisjon saaks selle igal aastal läbi vaadata. Asjaomased liikmesriigid peavad tegema täiendavaid katseid ja esitama teabe STECFile hindamiseks igal aastal võimalikult kiiresti enne 31. maid.

(31) STECF vaatas läbi liikmesriikide esitatud tõendid uute vähese tähtsusega erandite kohta, mis puudutavad stauriidi ja hariliku makrelli püüki põhjatraalide, nootade ja piimtraalidega, ning jõudis järeldusele, et liikmesriigid peavad esitama täiendavat teavet. Võttes arvesse vajadust jätkata kalapüüki ja andmete kogumist selle teabe esitamiseks, peavad iga liigi kohta kehtivad üksikud erandid olema piiratud ühe aastaga ja liikmesriigid peaksid olema kohustatud esitama asjaomased andmed, et STECF saaks täielikult hinnata erandi põhjendatust ja komisjon saaks selle läbi vaadata. Asjaomased liikmesriigid peavad tegema täiendavaid katseid ja esitama teabe STECFile hindamiseks võimalikult kiiresti enne 31. maid 2019. Neid erandeid tuleks seega kohaldada ajutiselt 31. detsembrini 2019.

(32) Selleks et tagada tagasiheite määra usaldusväärne hindamine lubatud kogupüügi kehtestamiseks, peavad liikmesriigid juhtudel, kui vähese tähtsusega erand põhineb ebapiisavate andmete ja kalalaevastike osalise teabe ekstrapoleerimisel, esitama täpsed ja kontrollitavad andmed kogu vähese tähtsuse sättega hõlmatud kalalaevastiku kohta.

(33) Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 5 punkti a kohaselt võivad lossimiskohustuse rakendamise üksikasjad hõlmata tehnilisi meetmeid, millele osutatakse kõnealuse määruse artikli 7 lõikes 2. Et suurendada püügivahendite selektiivsust ja vähendada soovimatut püüki Skagerrakis, on asjakohane säilitada mitu tehnilist meedet, milles Euroopa Liit ja Norra leppisid kokku 2011 ([1]). ja 2012. aastal, ([2]) ning lubada SepNepi sortimisseadme kasutamist.

(34) Uues ühises soovituses kavandatud meetmed on kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikega 4, artikli 15 lõike 5 punktiga c ja artikli 18 lõikega 3 ning määrusega (EL) 2018/973, eelkõige selle artikliga 11, ning need võib seega lisada käesolevasse määrusesse.

(35) Komisjon on võtnud määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 18 kohaselt arvesse nii STECFi hinnangut kui ka liikmesriikide kohustust tagada lossimiskohustuse täielik kohaldamine 1. jaanuaril 2019. STECFi märkuste arvessevõtmiseks on mitmel juhul vaja jätkata püügitegevust ja andmete kogumist. Komisjon peab nendel juhtudel erandite ajutist lubamist pragmaatiliseks ja mõistlikuks lähenemisviisiks kalavarude majandamisele, kuna selle keelamine takistaks andmete kogumist, mis on tagasiheite nõuetekohaseks ja teadlikuks juhtimiseks hädavajalik, pidades silmas lossimiskohustuse täielikku jõustumist.

(36) Määruse (EL) 2018/973 artikli 16 lõike 2 kohaselt antakse komisjonile alates 5. augustist 2018 viieks aastaks õigus võtta vastu lossimiskohustust käsitlevaid delegeeritud õigusakte. Seetõttu on asjakohane vaadata lossimiskohustusest tehtava, ellujäämismääral põhineva vähese tähtsusega erandi mõju läbi käesoleva määruse kolmandal kohaldamisaastal.

(37) Kuna käesoleva määrusega ettenähtud meetmed mõjutavad otseselt liidu laevade kalapüügihooaja kavandamist ja seonduvat majandustegevust, peaks käesolev määrus jõustuma kohe pärast selle avaldamist. Seda kohaldatakse 1. jaanuarist 2019 kuni 31. detsembrini 2021,

([1]) Euroopa Liidu ja Norra vaheliste kalapüügi reguleerimist Skagerrakis ja Kattegatis 2012. aastal käsitlenud kalandusalaste nõupidamiste lõppotsuste protokoll.

([2]) Euroopa Liidu ja Norra vaheliste Skagerraki piirkonnas tagasiheite keelamise rakendamise meetmeid ja kontrollimeetmeid käsitlenud kalandusalaste nõupidamiste 4. juuli 2012. aasta lõppotsuste protokoll.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Lossimiskohustuse rakendamine

Kooskõlas käesoleva määrusega kohaldatakse ajavahemikus 2019–2021 määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikes 1 sätestatud lossimiskohustust Põhjamere liidu vetes (ICESi 2a ja 3a rajoon ja 4. alapiirkond) selliste põhjalähedaste liikide püügi puhul, mille suhtes kohaldatakse püügi piirnorme.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid.

1) „Selektiivtraali paneel“ (ingl *seltra panel*) – seade, mis on:

   — nelja paneeliga sortimisseadme ülemine paneel, mille võrgusilma suurus on vähemalt 270 mm (rombsilm) ning mis on paigaldatud nii, et ühe 270 mm võrgusilma kohta on ühendatud kolm 90 mm võrgusilma, või ülemine paneel, mille võrgusilma suurus on vähemalt 140 mm (ruutsilm);

   — vähemalt 3 m pikk;

   — asetseb noodapärasulgurist mitte kaugemal kui 4 m ning

   — on sama lai kui traali ülemise võrgulina laius (st jamuõmblusest jamuõmbluseni).

2) „Sortimisrestiga sortimisseade“ (ingl *netgrid selectivity device*) – kahe paneeliga traali sisse paigaldatav nelja paneeliga sortimisseade, kuhu on kaldu paigaldatud rombikujuliste silmadega võrgusein, mille võrgusilma suurus on vähemalt 200 mm, ning mille tulemusena tekib traali ülemisse ossa väljapääsuava.

3) „Flaami paneel“ (ingl *Flemish panel*) – piimtraali viimase silmarea kokkutõmmatud osa, mille:

   — tagumine pool on noodapära külge vahetult kinnitatud;

   — ülemine ja alumine võrguosa koosneb vähemalt 120 mm võrgusilmast mõõdetuna sõlmede vahelt;

   — pinguletõmmatud pikkus on vähemalt 3 m.

4) „SepNep“ (ingl *SepNep*) – traallaudadega traal, mis:

   — koosneb võrgusilmast suurusvahemikus 80–99 + ≥ 100 mm;

   — on varustatud mitme noodapäraga, mille võrgusilma suurus jääb vähemalt vahemikku 80–120 mm ja mis on kinnitatud ühe võrgupikenduse külge; kõige ülemise noodapära võrgusilma suurus on vähemalt 120 mm ning see on varustatud eralduspaneeliga, mille võrgusilma suurus on kuni 105 mm, ning

   — võib olla lisaks varustatud ka valikulise sortimisvõrega, mille võresamm on vähemalt 17 mm, tingimusel et see on ehitatud sellisel viisil, mis võimaldab väikestel norra salehomaaridel välja pääseda.

Artikkel 3

Ellujäämismääral põhinevad erandid norra salehomaari puhul

1. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 4 punktis b osutatud ellujäämismääral põhinevat erandit kohaldatakse Põhjamere liidu vetes (ICESi 2a ja 3a rajoon ja 4. alapiirkond) norra salehomaari järgmise püügi suhtes:

a) lõkspüünistega (FPO) ([1]) püütud saak;

([1]) Käesolevas määruses kasutatud püügivahendite koodid vastavad koodidele, mis on esitatud komisjoni 8. aprilli 2011. aasta rakendusmääruse (EL) nr 404/2011 (millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1224/2009 (millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks) üksikasjalikud rakenduseeskirjad) (ELT L 112, 30.4.2011, lk 1) XI lisas. Vähem kui kümnemeetrise kogupikkusega laevade puhul vastavad tabelis esitatud püügivahendikoodid FAO püügivahendite klassifikatsiooni koodidele.

b) saak, mis on püütud põhjatraalidega (OTB, TBN), mis on varustatud:

1) noodapäraga, mille võrgusilma suurus on suurem kui 80 mm, või

2) noodapäraga, mille võrgusilma suurus on vähemalt 70 mm ja mis on varustatud sortimisvõrega (võresammuga kuni 35 mm), või

3) noodapäraga, mille võrgusilma suurus on vähemalt 35 mm ja mis on varustatud sortimisvõrega (võresammuga kuni 19 mm).

2. Lõikes 1 osutatud juhtudel püütud norra salehomaari tagasiheitmisel lastakse isendid viivitamata tervena vette tagasi piirkonnas, kus need püüti.

3. Liikmesriigid, kellel on otsene majandamishuvi, esitavad lõike 1 punktis b sätestatud erandit toetava täiendava teadusliku teabe igal aastal võimalikult kiiresti enne 31. maid. Kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) annab esitatud teaduslikule teabele oma hinnangu igal aastal 1. augustiks.

Artikkel 4

Ellujäämismääral põhinev erand hariliku merikeele puhul

1. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 4 punktis b osutatud ellujäämismääral põhinevat erandit kohaldatakse selliste hariliku merikeele isendite püügi suhtes, mis on kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksemad ja mis on püütud liidu vetes ICESi 4. alapiirkonnas kuue meremiili piires rannikust ja väljaspool kindlaks tehtud noorkala kasvualasid traallaudadega põhjatraaliga (OTB), mille võrgusilma suurus noodapäras on 80–99 mm.

2. Lõikes 1 osutatud erandit kohaldatakse üksnes selliste laevade suhtes, mille pikkus on kuni kümme meetrit ja mootorivõimsus on kuni 221 kW ning mis püüavad kala vetes, mille sügavus on 30 meetrit või vähem ja traalimise kestus on kuni 1,5 tundi.

3. Lõikes 1 osutatud juhtudel püütud hariliku merikeele tagasiheitmisel lastakse isendid viivitamata vette tagasi.

Artikkel 5

Ellujäämismääral põhineva erand lõkspüüniste ja mõrdadega kaaspüütud kalade puhul, mille suhtes kohaldatakse püügi piirnorme

1. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 4 punktis b osutatud ellujäämismääral põhinevat erandit kohaldatakse liidu vetes ICESi 3a rajoonis ja 4. alapiirkonnas kõikide selliste liikide lõkspüüniste ja mõrraga (FPO, FYK) püügi puhul, mille suhtes kohaldatakse püügi piirnorme.

2. Lõikes 1 osutatud juhtudel püütud kalade tagasiheitmisel lastakse isendid viivitamata allpool merepinda vette tagasi.

Artikkel 6

Ellujäämismääral põhinev erand atlandi merilesta püügi ja kaaspüügi puhul

1. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 4 punktis b osutatud ellujäämismääral põhinevat erandit kohaldatakse liidu vetes ICESi 3a rajoonis ja 4. alapiirkonnas järgmise püügi suhtes:

a) atlandi merilesta püük võrguga (GNS, GTR, GTN, GEN);

b) atlandi merilesta püük põhjanoodaga;

c) atlandi merilesta püük talvekuudel (1. novembrist 30. aprillini) põhjatraaliga (OTB, PTB), mille võrgusilma suurus on vähemalt 120 mm, kui sihtliikideks on lestalised ja tursklased.

2. Lõikes 1 osutatud juhtudel püütud atlandi merilesta tagasiheitmisel lastakse isendid viivitamata vette tagasi.

Artikkel 7

Ellujäämismääral põhinev erand kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksema atlandi merilesta puhul

1. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 4 punktis b osutatud ellujäämismääral põhinevat erandit kohaldatakse liidu vetes ICESi 2a rajoonis ja 4. alapiirkonnas kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksema atlandi merilesta püügi puhul piimtraalidega (BT2), mille võrgusilma on 80–119 mm.

2. Lõikes 1 osutatud erandit kohaldatakse ajutiselt 31. detsembrini 2019. Liikmesriigid, kellel on otsene majandamishuvi, esitavad erandit toetava täiendava teadusliku teabe võimalikult kiiresti enne 31. maid 2019. Kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) annab esitatud teaduslikule teabele oma hinnangu 1. augustiks 2019.

3. Lõikes 1 osutatud juhtudel püütud atlandi merilesta tagasiheitmisel lastakse isendid viivitamata allpool merepinda vette tagasi.

Artikkel 8

Ellujäämismääral põhinev erand railaste puhul

1. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 4 punktis b osutatud ellujäämismääral põhinevat erandit kohaldatakse Põhjamere liidu vetes (ICESi 2a ja 3a rajoon ja 4. alapiirkond) kõigi püügivahenditega püütavate railaste suhtes.

2. Liikmesriigid, kellel on otsene majandamishuvi, esitavad lõikes 1 sätestatud erandit toetava täiendava teadusliku teabe igal aastal võimalikult kiiresti enne 31. maid. Kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) annab esitatud teaduslikule teabele oma hinnangu igal aastal 1. augustiks.

3. Lõikes 1 sätestatud erandit kohaldatakse käguraide suhtes 31. detsembrini 2019. Liikmesriigid, kellel on otsene majandamishuvi, esitavad erandit toetava täiendava teadusliku teabe võimalikult kiiresti enne 31. maid 2019. Kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) annab esitatud teaduslikule teabele oma hinnangu 1. augustiks 2019.

4. Lõikes 1 osutatud juhtudel püütud railaste tagasiheitmisel lastakse isendid viivitamata allpool merepinda vette tagasi.

Artikkel 9

Vähese tähtsusega erandid

Erandina määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikest 1 võib kõnealuse määruse artikli 15 lõike 4 punkti c kohaselt tagasi heita järgmised kogused:

a) ICESi 2a ja 3a rajooni ja 4. alapiirkonna liidu vetes hariliku merikeele püügi puhul abaraid ja nakkevõrkusid (GN, GNS, GND, GNC, GTN, GTR, GEN, GNF) kasutavate laevadega:

   kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksema ja suurema hariliku merikeele puhul kuni 3 % kõnealuse liigi aastasest kogupüügist;

b) ICESi 4. alapiirkonna liidu vetes hariliku merikeele püügi puhul laevadega, mis kasutavad flaami paneeliga varustatud piimtraale (TBB) (võrgusilma suurus 80–119 mm):

   kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksema hariliku merikeele puhul kuni 6 % kõnealuse liigi aastasest kogupüügist 2019. aastal ja 5 % ülejäänud perioodil;

c) ICESi 3a rajooni liidu vetes norra salehomaari püügi puhul laevadega, mis kasutavad liike sortiva võrega (võresammuga kuni 35 mm) varustatud põhjatraale (OTB, TBN) (võrgusilma suurus 70 mm või rohkem):

   kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksema hariliku merikeele, kiltsursa, merlangi, tursa, põhjaatlandi süsika ja euroopa merluusi kombineeritud püügi puhul kuni 4 % norra salehomaari, hariliku merikeele, kiltsursa, merlangi, hariliku süvameregarneeli, tursa ja põhjaatlandi süsika aastasest kogupüügist;

d) ICESi 3a rajooni liidu vetes hariliku süvameregarneeli püügi puhul laevadega, mis kasutavad liike sortiva võre (võresammuga kuni 19 mm) ja vaba väljapääsuavaga varustatud põhjatraale (OTB) (võrgusilma suurus 35 mm või rohkem):

   kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksema hariliku merikeele, kiltsursa, merlangi, tursa, atlandi merilesta, põhjaatlandi süsika, atlandi heeringa, norra tursiku, põhjaatlandi hõbekala ja põhjaputassuu kombineeritud püügi puhul kuni 5 % norra salehomaari, hariliku merikeele, kiltsursa, merlangi, tursa, põhjaatlandi süsika, atlandi merilesta, hariliku süvameregarneeli, euroopa merluusi, norra tursiku, põhjaatlandi hõbekala, atlandi heeringa ja põhjaputassuu aastasest kogupüügist;

e) ICESi 4c rajooni liidu vetes põhjalähedaste liikide segapüügi puhul põhjatraale või nootasid (OTB, OTT, SDN, SSC) (võrgusilma suurus 70–99 mm (TR2)) kasutavate laevadega:

   kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksema merlangi ja tursa püügi puhul 2019. aastal kuni 6 % selliste kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksemate kalade aastasest kogupüügist, mille suhtes kohaldatakse lossimiskohustust; ning 2020. ja 2021. aastal 5 % kõnealusest kogusest; vette tagasi heidetava tursa kogus on kuni 2 % selle aastasest kogupüügist;

f) ICESi 4a ja 4b rajooni liidu vetes põhjalähedaste liikide segapüügi puhul põhjatraale või nootasid (OTB, OTT, SDN, SSC) (võrgusilma suurus 70–99 mm) kasutavate laevadega:

kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksema merlangi ja tursa püügi puhul 2019. aastal kuni 6 % selliste kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksemate kalade aastasest kogupüügist, mille suhtes kohaldatakse lossimiskohustust; vette tagasi heidetava tursa kogus on kuni 2 % selle aastasest kogupüügist;

punktis f sätestatud vähese tähtsusega erandit kohaldatakse ajutiselt 31. detsembrini 2019. Liikmesriigid, kellel on otsene majandamishuvi, esitavad erandit toetava täiendava teadusliku teabe võimalikult kiiresti enne 31. maid 2019. Kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) annab esitatud teaduslikule teabele oma hinnangu 1. augustiks 2019;

g) ICESi 3a rajooni liidu vetes selliste laevadega püügi puhul, mis kasutavad selektiivtraali paneeliga varustatud põhjatraale (OTB, OTT, TBN), mille võrgusilma suurus on 90–119 mm, või 120 mm või suurema võrgusilma suurusega põhjatraale (OTB, OTT, TBN):

kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksema merlangi püügi puhul kuni 2 % norra salehomaari, tursa, kilttursa, merlangi, põhjaatlandi süsika, hariliku merikeele, atlandi merilesta ja euroopa merluusi aastasest kogupüügist;

h) ICESi 4. alapiirkonna liidu vetes norra salehomaari püügi puhul laevadega, mis kasutavad SepNepiga varustatud põhjatraale (võrgusilma suurus 80–99 mm):

kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksema atlandi merilesta püügi puhul kuni 3 % põhjaatlandi süsika, atlandi merilesta, kilttursa, merlangi, tursa, hariliku süvameregarneeli, hariliku merikeele ja norra salehomaari aastasest kogupüügist;

i) ICESi 4b ja 4c rajooni liidu vetes põhjamere garneeli püügi puhul piimtraale kasutavate laevadega:

kõikide selliste liikide püügi puhul, mille suhtes kohaldatakse püügi piirnorme, kuni 7 % nende liikide aastasest kogupüügist 2019. ja 2020. aastal ning 6 % kõnealusest kogusest 2021. aastal;

j) ICESi 4. alapiirkonna liidu vetes hariliku molva põhjalähedase püügi puhul põhjatraale (OTB, OTT, PTB) (võrgusilma suurus 100–119 mm) kasutavate laevadega:

kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksema hariliku molva puhul kuni 3 % kõnealuse liigi aastasest kogupüügist selles kalapüügipiirkonnas;

punktis j sätestatud vähese tähtsusega erandit kohaldatakse ajutiselt 31. detsembrini 2019. Liikmesriigid, kellel on otsene majandamishuvi, esitavad erandit toetava täiendava teadusliku teabe enne 31. maid 2019. Kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) annab esitatud teaduslikule teabele oma hinnangu 1. augustiks 2019;

k) ICESi 4. alapiirkonna liidu vetes hariliku molva põhjalähedase püügi puhul põhjatraale (OTB, OTT, PTB) (võrgusilma suurus 120 mm või rohkem) kasutavate laevadega:

kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksema hariliku molva puhul kuni 3 % kõnealuse liigi aastasest kogupüügist selles kalapüügipiirkonnas;

l) ICESi 4. alapiirkonna liidu vetes põhjalähedate liikide segapüügi puhul laevadega, mis kasutavad piimtraale (võrgusilma suurus 80–119 mm):

kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksema merlangi puhul kuni 2 % atlandi merilesta ja merikeele aastasest kogupüügist;

liikmesriigid, kellel on otsene majandamishuvi, esitavad erandit toetava täiendava teadusliku teabe igal aastal võimalikult kiiresti enne 31. maid. Kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) annab esitatud teaduslikule teabele oma hinnangu igal aastal 1. augustiks;

m) ICESi 4. alapiirkonnas põhjalähedaste liikide segapüügi puhul põhjatraale (OTB, OTT, PTB, TBB) (võrgusilma suurus 80–99 mm) kasutavate laevadega:

stauriidi puhul kuni 7 % kõnealuse liigi aastasest kogupüügist selles kalapüügipiirkonnas 2019. aastal;

punktis m sätestatud vähese tähtsusega erandit kohaldatakse ajutiselt 31. detsembrini 2019. Liikmesriigid, kellel on otsene majandamishuvi, esitavad erandit toetava täiendava teadusliku teabe võimalikult kiiresti enne 31. maid 2019. Kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) annab esitatud teaduslikule teabele oma hinnangu 1. augustiks 2019;

n) ICESi 4. alapiirkonnas põhjalähedaste liikide segapüügi puhul põhjatraale (OTB, OTT, PTB, TBB) (võrgusilma suurus 80–99 mm) kasutavate laevadega:

hariliku makrelli puhul kuni 7 % kõnealuse liigi aastasest kogupüügist selles kalapüügipiirkonnas 2019. aastal;

punktis n sätestatud vähese tähtsusega erandit kohaldatakse ajutiselt 31. detsembrini 2019. Liikmesriigid, kellel on otsene majandamishuvi, esitavad erandit toetava täiendava teadusliku teabe võimalikult kiiresti enne 31. maid 2019. Kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) annab esitatud teaduslikule teabele oma hinnangu 1. augustiks 2019.

Artikkel 10

Tehnilised erimeetmed Skagerrakis

1. Skagerrakis on keelatud pardal hoida või kasutada traali, põhjanoota, piimtraali või samalaadset veetavat võrku, mille võrgusilma suurus on väiksem kui 120 mm.

2. Erandina lõikest 1 võib kasutada järgmisi traale:

a) traalid, mille võrgusilma suurus noodapäras on vähemalt 90 mm, tingimusel et need on varustatud selektiivtraali paneeliga või sortimisvõrega, mille võresamm on kuni 35 mm;

b) traalid, mille võrgusilma suurus noodapäras on vähemalt 70 mm (ruutsilm), tingimusel et need on varustatud sortimisvõrega, mille võresamm on kuni 35 mm;

c) traalid, mille võrgusilma suurus noodapäras on pelaagilisi või tööndusliku liike püüdes alla 70 mm, tingimusel et saak sisaldab rohkem kui 80 % üht või enamat pelaagilist või tööndusliku liiki;

d) traalid, mille võrgusilma suurus noodapäras on harilikku süvameregarneeli püüdes vähemalt 35 mm, tingimusel et traalil on sortimisvõre, mille võresamm on kuni 19 mm.

3. Kaaspüügi eraldamise seadet on kooskõlas lõike 2 punktiga d lubatud kasutada harilikku süvameregarneeli püüdes, tingimusel et kaaspüügi katmiseks on olemas piisavad püügivõimalused ja kaaspüügi eraldamise seade on

a) varustatud ülemise paneeliga, mille ruutsilmade minimaalne suurus on 120 mm;

b) vähemalt 3 m pikk ning

c) vähemalt sama lai kui sortimisvõre.

Artikkel 11

SepNep

Määruse (EL) 2018/973 artikli 9 lõike 1 punkti a kohaselt on lubatud kasutada SepNepi võrke.

Artikkel 12

Jõustumine ja kohaldamine

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse 1. jaanuarist 2019 kuni 31. detsembrini 2021.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 18. oktoober 2018

Komisjoni nimel

president

Jean-Claude JUNCKER